

Cantos Guantánamo seguen aínda en pé?

Descrición

A recente revelación sobre a existencia dun Guantánamo británico en Afganistán estivo, no mellor dos casos, un día na portada da prensa internacional. Só en Reino Unido e algúns países árabes algúns días máis.

A recente revelación sobre a existencia dun Guantánamo británico en Afganistán estivo, no mellor dos casos, un día na portada da prensa internacional. Só en Reino Unido e algúns países árabes algúns días máis.

Logo desapareceu, nin sequera a prensa alternativa fíxose demasiado eco do caso. Por tanto, que son 80 ou 90 prisioneiros afgáns en carácter de desaparecidos na base británica de Camp Bastion, si xa temos un Guantánamo orixinal en pleno Caribe, a poucas millas de onde pasan tantos cruceiros de luxo?.

Por aí pasaron non 80 nin 90 senón case 800 desaparecidos, 166 dos cales aínda seguen cativos, máis da metade deles en folga de fame, alimentados pola forza desde fai semanas con sondas nasogástricas. Obama non quere cargar sobre a súa conciencia con máis mortes. Xa bastante ten cos que se suicidaron nesa prisión desde que chegou o poder e cos asasinatos selectivos con proxectís lanzados desde “drones”, eses robotitos aéreos controlados por control remoto tan eficaces, que ademais non poñen risco ás forzas propias.

Os presos de Guantánamo reclaman coa súa folga acabar coa súa calvario e protestan ademais polos rexistros diarios aos seus exemplares do Corán e outras graves ofensas ao Islam por parte dos seus carcereiros. Seica hai moita cobertura mediática sobre o tema? Seica se fan moitas reportaxes na prensa internacional sobre quen son cada un dos 86 prisioneiros aos que desde fai máis de tres anos a propia Xustiza militar autorizou que fosen liberados pero que seguen aí? Non, non son noticia, xa se lle pasou o tempo mediático aos Guantánamo. Como se lle pasou a Abu Ghraib, como parece haberse pasado o momento de escandalizarse ante o vídeo dos militares españois torturando detidos en Iraq.

Só incansables organizacións defensoras dos dereitos humanos, como Reprieve, ACLU, Amnesty International, Human Rights Watch e outras, manteñen unha presión constante neste como en tantos outros casos.

Pero a prisión militar da base naval da baía de Guantánamo non é o único campo de concentración de prisioneiros musulmáns herdado da cruzada de Bush e os seus aliados que queda en pé.

Os Guantánamo británicos non son novos

Agora a opinión pública acábase de decatar que as tropas británicas emularon ás estadounidenses e que teñen tamén polo menos un Guantanamo en Afganistán. O tema discutiuse en realidade xa nunha comisión da mesma Cámara dos Comúns en novembro pasado, pero foi só agora cando a BBC conseguiu nunha entrevista ao ministro de Defensa, Philip Hammond, que o recoñecese publicamente, cando o tema saltou ás primeiras planas.

Hammond admitiu que moitos dos 80 0 90 ghost detainee permanecen desde fai 14 meses nun cárcere secreto do Exército británico en Camp Bastion, a macro base situada na provincia sureña de Helmand. Como sucedeu co Guantánamo orixinal durante anos, descoñécese a identidade dos desaparecidos baixo control británico, os seus familiares non saben que están aí, carecen de avogado, están simplemente a mercé das súas torturadores, perdón, interrogadores.

O laborista Tony Blair foi o principal aliado que tivo Bush nas guerras de Afganistán e Iraq. Agora o conservador David Cameron é o mellor aliado do demócrata Obama nesas mesmas guerras. A cor política dos líderes de EUA e Reino Unido non afecta a súa alianza estratéxica.

Non é a primeira vez nestes últimos anos que saen á luz graves casos de torturas cometidas polas tropas británicas neses escenarios de guerra. Igualmente, varios musulmáns detidos en Guantánamo denunciaron ser interrogados e torturados alí por axentes do M15 e do M16. O filme Camiño a Guantánamo mostrou un dos casos. En Guantánamo hai un británico, Shaker Aamer, que permanece detido desde fai 11 anos, sen que se presentase contra el cargo algún. Leva máis dun mes

en folga de fame.

Así describiu a súa situación, nunha carta que difundiu a organización humanitaria Reprieve que o defende:

“Cada día en Guantánamo é unha tortura, así como o tempo que me tiveron antes, nas bases aéreas de Bagram e Kandahar, en Afganistán. Non son realmente os actos individuais de abuso (o strappado, que é o proceso refinado da Inquisición española onde che colgan das bonecas de maneira que os teus ombreiros empézanse a dislocar, a privación de soño, e as patadas e puñetazos); senón a experiencia combinada. O meu libro favorito aquí (lino unha e outra vez) foi ‘1984’ de George Orwell: a tortura é para a tortura, e o sistema é para o sistema (...) Rouboulleme máis dunha década da miña vida, por ningunha boa razón (...) Estou resentido por iso, por suposto. Perdinme o nacemento do meu fillo pequeno, e algúns dos anos máis maravillosos dos meus catro fillos. Encántame ser pai, e sempre traballei para facelo o mellor posible (...) Nunca vou suplicar. Si teño que morrer aquí, quero que os meus fillos saiban que morrín por uns principios, sen arrodillarme ante os que me abusan”.

O termo Guantánamo británico que utilizou recentemente a prensa ante a revelación dos prisioneiros en Camp Bastion en realidade non é novo. British Guantanamo foi a forma en que a prensa británica chamou á lei antiterrorista que Tony Blair impuxo en 2001, tralo 11-S, emulando á Patriot Act de Bush. Baixo o seu paraugas, numerosas persoas foron detidas e mantidas presas durante anos sen cargo algún.

En 2005, con todo, o Goberno Blair viuse na obriga de suavizala por un ditame votado por 8 dos 9 xuíces lores -máxima instancia xudicial do Reino Unido- o 16 de decembro de 2004, que a consideraba violatoria de Convención Europea de Dereitos Humanos.

Paradoxalmente, segundo o manual de conduta que utilizan as tropas da misión da OTAN en Afganistán (ISAF, Forza de Asistencia Internacional de Seguridade), os prisioneiros de guerra non poden permanecer detidos por un período maior de 96 horas si non se presentan cargos formais contra eles. “Está prohibido terminantemente manter detidas a persoas máis de 96 horas sen presentar cargos”, di literalmente.

Isto non foi obstáculo para que os diferentes Guantánamo aplicasen as súas propias regras.

É máis, a Corte Suprema británica ditaminou que esa normativa podía non aplicarse no caso de que houberse risco de que o prisioneiro en cuestión fose torturado de ser entregado ás autoridades afgáns.

E esa foi precisamente a escusa que deu agora o ministro de Defensa ao programa Today da BBC Radio para explicar porqué se retén desde fai máis dun ano a eses 80 ou 90 detidos. Repetindo practicamente a mesma frase que en plena guerra contra o terror repetía unha e outra vez Donald Rumsfeld, o xefe do Pentágono de Bush, o xeneral británico Hammond dixo á BBC: “Nada nos gustaría máis que entregar a esa xente ás autoridades afgáns para que poidan levalos ante os tribunais”.

“Pero tememos pola súa seguridade”, dixo o humanitario xeneral Hammond. Dixo temer que o Exército afgán ao que formou estes anos a OTAN, torture aos prisioneiros... que eles han torturado previamente. “E cometeríamos un erro liberándoos”, engadiu “porque poderían volver ao campo de batalla”.

Pero cantos Guantánamo creados baixo o paraugas da “guerra contra o terror” hai aínda abertos?

Pechouse xa “The Pit” (O Burato), un dos máis coñecidos black site de tortura que tiña EUA en Kabul? Ou aquela outro cárcere secreto anexa á xigantesca base de Bagram (Afganistán), onde os prisioneiros se amoreaban en contedores metálicos? Desapareceu o hangar que EUA tiña no aeroporto internacional de Bagdad para “interrogar” detidos?, Xa non existe máis tampouco ese depósito de prisioneiros que EUA tiña na súa inmensa base militar en Catar, en pleno deserto? Alguén puido visitar a base naval de Diego García, no Océano Índico, que Reino Unido aluga ao Pentágono desde os anos 1960, denunciada por albergar a “combatentes inimigos”?

Obama asegurou pouco logo de chegar ao poder en 2009 que dera ordes expresas para que se pechasen todos os cárceres secretos da CIA ou do Exército, da mesma forma que dixo ordenar cancelar o programa de voos da CIA... da mesma forma, en realidade, que dixo pecharía a prisión de Guantánamo e que prometeu tantas outras cousas.

EUA e Reino Unido negan que os seus Guantánamos sexan ilegais. Non ven contradición nin coa Terceira Convención de Xenebra sobre o tratamento que deben recibir os prisioneiros, nin coas propias regras da ISAF. Os crimes cometidos polos

soldados que mandou Aznar a Iraq están por outra banda prescritos, polo que o círculo de impunidade parece non mostrar fisuras.

Mentres tanto, o novo soldado Bradley Manning, que descodificou e filtrou a Wikileaks 700.000 cables e vídeos sobre atrocidades cometidas polas tropas en Iraq e documentos sobre as manobras e presións dos diplomáticos estadounidenses en todo o mundo, pode ser condenado a cadea perpetua no xuízo que comeza agora, tras permanecer tres anos preso en durísimas condicións.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Outros

ETIQUETAS

Guantánamo británico torturas guerra contra o terror

IDIOMA

Galego

Data de creación

Junho 5, 2013

Metacampos

Autoría : 3974

Datapublicacion : 2013-06-04 00:00:00